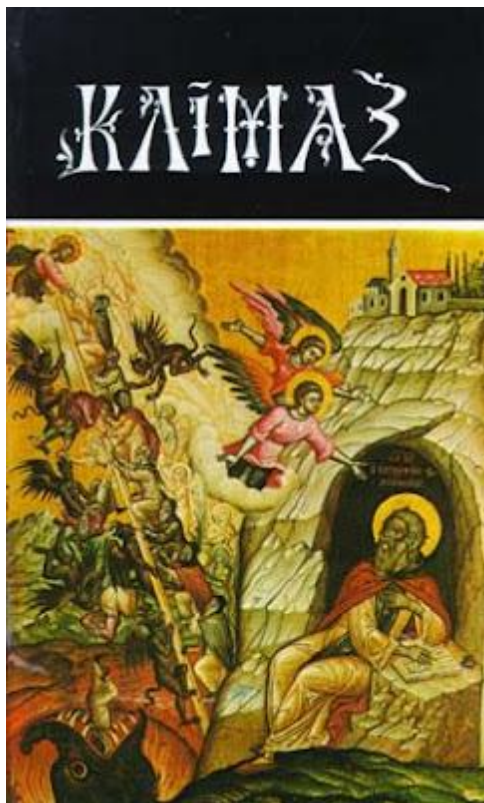

imverias.blogspot.com

Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου:Περί μνησικακίας

5–6 Minuten

"Κλίμαξ"

ΛΟΓΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

Περί μνησικακίας

1. Ομοιάζουν, οι μέν ευλογημένες και όσιες
αρετές με την κλίμακα του Ιακώβ, οι δε ανόσιες

κακίες με την αλυσίδα που έπεσε από τα χέρια του κορυφαίου Αποστόλου Πέτρου (πρβλ. Πράξ. ιβ' 7) . Διότι οι μέν πρώτες, καθώς η μία οδηγεί στην άλλη, ανεβάζουν στον ουρανό εκείνον που το επιθυμεί. Ενώ οι άλλες, οι κακίες, έχουν τη συνήθεια να γεννούν η μία την άλλη και να συσφίγγονται μεταξύ τους. Διά τούτο και μόλις προηγουμένως ακούσαμε τον ασύνετο θυμό να ονομάζει ιδικό του τέκνο την μνησικακία. Τώρα λοιπόν που το καλεί ο καιρός, ας ομιλήσουμε και γι' αυτήν.

2. Μνησικακία σημαίνει κατάληξις του θυμού, φύλαξ των αμαρτημάτων, μίσος της δικαιοσύνης, απώλεια των αρετών, δηλητήριο της ψυχής, σάρακι του νου, εντροπή της προσευχής [1], εκκοπή της δεήσεως, αποξένωσις της αγάπης, καρφή εμπηγμένο στην ψυχή, αίσθησις δυσάρεστη που αγαπάται μέσα στην γλυκύτητα της πικρίας της, συνεχής αμαρτία, ανύστακτη παρανομία, διαρκής κακία. Και τούτο το σκοτεινό και δύσμορφο πάθος, η μνησικακία δηλαδή, ανήκει στα πάθη που γεννώνται από άλλα πάθη και όχι σε αυτά που γεννούν. Γι' αυτό δεν σκοπεύουμε να ομιλήσουμε πολύ περί αυτής.

3. Όποιος κατέπαυσε την οργή, αυτός εφόνευσε την μνησικακία, διότι για να γεννηθούν τέκνα πρέπει να ζή ο πατέρας.

4. Όποιος απέκτησε την αγάπη, έγινε ξένος της οργής. Εκείνος όμως που διατηρεί την έχθρα, συσσωρεύει στον εαυτόν του άσκοπα ενοχλητικά βάρη.

5. Η τράπεζα και το γεύμα της αγάπης διαλύουν το μίσος, και τα ειλικρινή δώρα μαλακώνουν την ωργισμένη ψυχή. Η απρόσεκτη συμπεριφορά κατά την τράπεζα είναι μητέρα της παρρησίας. Και από το παράθυρο της αγάπης κάνει την εμφάνισή της στην τράπεζα η γαστριμαργία.

6. Είδα μίσος να διασπά πολυχρόνιο πορνικό δεσμό, και είδα -πράγμα παράδοξο!- μνησικακία να τον διατηρή πλέον οριστικά διαλελυμένο.

Θαυμαστό πράγματι θέαμα! Ένας δαίμων να θεραπεύη από άλλον δαίμονα! Πρόκειται μάλλον για έργο της προνοίας και επεμβάσεως του Θεού, και όχι της θελήσεως των δαιμόνων.

7. Η μνησικακία ευρίσκεται μακριά από την φυσική και αυθόρμητη και στερεωμένη αγάπη. Σ' αυτήν όμως την αγάπη πλησιάζει εύκολα η

πορνεία, και βλέπεις στο περιστέρι να εισχωρή ανεπαίσθητα η ψείρα.

8. Να μνησικακής πολύ εναντίον των δαιμόνων και να εχθρεύεσαι πολύ και διαρκώς την σάρκα σου. Η σάρκα είναι ένας αχάριστος και δόλιος φίλος, και όσο την περιποιείται κανείς, τόσο περισσότερο αυτή βλάπτει.

9. Η μνησικακία γίνεται και ερμηνευτής των Γραφών, προσαρμόζοντας και εξηγώντας τα λόγια του Αγίου Πνεύματος κατά τις ιδικές της διαθέσεις. Ας την καταισχύνη όμως η προσευχή που μας παρέδωσε ο Ιησούς, (το «Πάτερ ημών»), την οποία δεν μπορούμε να την ειπούμε όπως αυτός, εάν μνησικακούμε.

10. Αν δεν μπορής, μολονότι επάλαιψες πολύ, να διαλύσης εντελώς το σκάνδαλο της μνησικακίας, δείξε στον εχθρό σου, έστω με λόγια, ότι μετενόησες. Έτσι θα συμβή να εντραπής την παρατεινομένη υποκρισία σου, και να τον αγαπήσης ολοκληρωτικά, κεντώμενος και καιόμενος σαν με πύρ από τις τύψεις της συνειδήσεως.

11. Τότε θα καταλάβης ότι απηλλάγης από αυτήν

την «σαπίλα», την μνησικακία δηλαδή, όχι όταν προσεύχεσαι για εκείνον που σε ελύπησε ούτε όταν του προσφέρεις δώρα ούτε όταν του στρώσης τράπεζα, αλλά όταν μάθης πώς του συνέβη κάποια συμφορά, ψυχική ή σωματική, και πονέσης και κλαύσης σαν να επρόκειτο για τον εαυτό σου.

12. Ησυχαστής που διατηρεί μνησικακία ομοιάζει με εμφωλεύουσα ασπίδα, η οποία περιφέρει μέσα της θανατηφόρο δηλητήριο. Η ανάμνησις των παθημάτων του Ιησού θα θεραπεύσει την ψυχή που μνησικακεί, διότι θα αισθάνεται υπερβολική εντροπή, ενώ θα αναλογίζεται την ιδική Του ανεξικακία.

13. Στο σάπιο ξύλο γεννώνται σκουλήκια. Ομοίως και σε ανθρώπους με πραότατη επιφανειακή συμπεριφορά και νοθευμένη ηρεμία και ησυχία προσκολλάται η οργή. Όποιος την απεδίωξε από μέσα του, ευρήκε την άφεσι των αμαρτιών του. Όποιος αντιθέτως προσκολλάται σ' αυτήν, εστερήθηκε τους οίκτιρμούς του Θεού.

14. Μερικοί υπέβαλαν τον εαυτό τους σε κόπους και ιδρώτας για να επιτύχουν την συγχώρησι. Ο

αμνησικάκος όμως άνδρας τους ξεπέρασε, εφ' όσον ασφαλώς είναι αληθινός ο λόγος «άφετε - συντόμως- και αφεθήσεται υμίν - πλουσίως» (πρβλ. Λουκ. στ' 37).

15. Η αμνησικακία είναι απόδειξις της γνησίας μετανοίας. Εκείνος δε πού διατηρεί την έχθρα και νομίζει ότι έχει μετάνοια, ομοιάζει μ' αυτόν πού του φαίνεται στον ύπνο του ότι τρέχει.

16. Είδα μνησικάκους να παροτρύνουν άλλους στην αμνησικακία. Και έτσι αισθάνθηκαν εντροπή από τα ίδια τους τα λόγια και απηλλάγησαν από το πάθος τους.

17. Ας μη θεωρήση κανείς ασήμαντο πάθος τούτη την «σκοτομήνη», δηλαδή την μνησικακία. Διότι πολλές φορές συμβαίνει να καταλαμβάνη ακόμη και τους πνευματικούς άνδρας.

Βαθμίσ ενάτη! Όποιος την κατέκτησε, ας ζή πλέον με παρησία την συγχώρησι των πταισμάτων του από τον Σωτήρα Χριστόν.

από το βιβλίο "Κλίμαξ"

Ι.Μ.Παρακλήτου

[1] Η εντροπή έγκειται στο ότι αναφερόμεθα προς

τον Θεόν, λέγοντας στο «Πάτερ ημών», «και άφες
ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημεείς
αφίεμεν...», καθ' ήν στιγμήν ούτε συγχωρούμε
τους άλλους ούτε λησμονούμε το κακό πού τυχόν
μας έχουν κάνει.